

3. adventní neděle 13.12.2015 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

„Přijď království tvé!“ (Mt 6,9-13), čtení: Iz 11,1-9 + Zj 21,1-5

Ve vzduchu jsou cítit Vánoce. Blíží se zimní svátky s kouzlem stromku, cukroví, svíček, dárků a dnů volna! Nejvíce se těší děti – prázdniny, překvapení pod stromečkem, radost z dárků, návštěvy a možná dokonce i sníh! – Je to dobře, že jsou v životě takové dny a chvíle, na které se můžeme těšit, které jsou pro nás inspirací a přinášejí naději. Ovšem kromě té lidské, slavnostní a náladové povahy mají vánoční svátky především duchovní obsah. Proto je to nejlepší slavení Vánoc slavení s Bohem a s Ježíše Kristem.

1. Pozemská království a Boží království

K přípravě na Vánoce patří v křesťanské tradici 4 adventní týdny. Během nich myslíme na div narození Božího Syna Ježíše Krista, ale zároveň také na očekávaný Ježíšův příchod na konci časů. Docela často a pravidelně se této události dotýkáme, když se modlíme Modlitbu Páně. Modlitba „*Otče náš*“ je krátká, ale jsou v ní všechna důležitá duchovní a životní témata. Kromě jiného v ní pokaždé opakujeme prosbu „*Přijď království tvé!*“. Víme, co říkáme, když se takto modlíme? Tuto prosbu vkládá Ježíš Kristus do srdce a do úst svým učedníkům, aby v nich probouzel zájem o budoucnost. Jednou větou jim přibližuje poselství o tom, že dějiny světa a vesmíru směřují ke svému cíli. Všechno to směřování má ve svých rukou všemohoucí Bůh a chce, abychom Mu v tom důvěřovali.

Prosbu „*Přijď království tvé!*“ vyslovují křesťané už 20 století a vyznávají tak, že věří na Boží možnosti a Boží budoucnost. Tato prosba zní uprostřed světa, který touží od svých počátků po království pokoje a spravedlnosti. Ve svých dějinách hledalo lidstvo cestu k takové podobě vlády, která bude dobrá pro všechny. Od starověku přes středověk, novověk až k době naší si lidstvo vyzkoušelo různé formy uspořádání společnosti, v čele národů se vystřídalo na trůnech mnoho různých vládců. Někteří byli moudří a dobří, jiní pyšní a zlí. Na dobré krále, panovníky a prezidenty lidé vzpomínají, na ty zlé by nejraději zapomněli. Ale nikdo z těch dobrých vládců nenaplnil všechny potřeby, naděje a očekávání lidí... Ani *Augustus (Gaius Octavius)*, snad největší z římských císařů (žil 63 př - 14 po Kr.), ani *Ludvík XIV.* jako největší panovník francouzských dějin, ani třetí prezident USA *Thomas Jefferson* (1743-1826), který se velkou měrou zasloužil o rozvoj a růst americké společnosti. - Také Izrael, Boží vyvolený národ, chtěl mít v určité dějinné chvíli krále a vložil do instituce království velké naděje. Jak to dopadlo, většinou víte. Bylo z toho jedno velké zklamání! Velikou Davidovu říši a slavné Šalomounovo království si Izraelci rádi připomínali, ovšem království jako takové se neosvědčilo a rozpadlo. Na pozadí příběhu izraelského království mluví Bůh se svým národem o Mesiáši, Božím vyvoleném vládcu a Jeho spravedlivé a věčné říši. Proroci tento výhled lidem připomínají a kreslí před jejich očima obrazy budoucnosti, která předčila všechna očekávání. Obraz rajského souladu v přírodě a mezi lidmi podle Izajáše patří k těm nejznámějším. To je jedna podoba Božího království.

2. Boží království Ježíšově službě

Když ve 30tých letech 1.stol.n.l. vystoupil Ježíš z Nazaréta na veřejnost, byla podle Markova evangelia Jeho první větou slova „*Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží! Čiňte pokání a věřte evangeliu.*“ To je hlavní Ježíšovo poselství: dobrá zpráva o blížícím se Božím království, zaslíbení Boží pomoci a nových pořádků. V Ježíšových kázáních se téma „*Boží království*“

často opakuje. Ovšem Ježíš Kristus o Božím království nejen mluví. On ho také zpřítomňuje, je to na Něm vidět, že je odjinud, že je *nebešťanem*, občanem Božího království. Chová se svobodně, s nadhledem, jinak než ostatní. Lidé na Ježíšově životě vidí, že, že Boží království znamená Boží mocnou přítomnost. Lidé prožívají konkrétní změny a nové věci. Přijímají uzdravení, Boží odpuštění a vysvobození ze zajetí zlého. „Ochutnávají“ na sobě sílu a moc Božího království. Lidé to neumí popsat a nestačí se divit, ale vidí, že tam, kde Bůh jedná v Ježíši, přináší jim novou svobodu, nový začátek a nový život! V Ježíši Kristu se lidé setkávají s realitou Božího království a jsou tím nadšeni! V jednu chvíli chtějí Pána Ježíše ustanovit králem. Tak podle nich vypadá spravedlivý, mocný a dobrý vládce: dává chléb, vrací zdraví, odpouští hříchy, umožňuje lidem se zvednout a začít znovu. Všechny své možnosti používá pro pomoc potřebným! Teprve na konci Ježíšovy pozemské cesty se naplno ukazuje, oč Bohu ve světě a mezi lidmi jde. Jde o vykoupení a vysvobození člověka z nejrůznějších zajetí, závislostí a otroctví. V Ježíšově vítězství nad hříchem, dáblem a smrtí se ukazuje, že člověk není natrvalo vydán napospas ani osudu, ani zlému, ani smrti. S Ježíšem může vyjít z bludného kruhu viny a smrti a může směřovat ke království lásky, pokoje a spravedlnosti.

3. Přijď království tvé!

Když Ježíš Kristus se učí modlit své učedníky, vede je k tomu, aby spojili svůj život s Ním a vložili celou naději do slávy a moci Božího království. Když křesťané prosí v Modlitbě Páně **„Přijď království tvé!“**, neprosí o reprízu Ježíšova příběhu. Vyznávají, že Boží dějiny s lidstvem a světem pokračují a že Ježíšova vláda bude mít v budoucnosti své vyvrcholení. Prosí o to, aby Bůh vystoupil ze své skrytosti a prosadil ve světě svou spravedlnost, pravdu a nastolil mír. On je dárce pokoje a radosti, On chce, abychom se za Jeho příchod modlili.

A zde si můžeme připomenout výhled k budoucnosti, který známe z knihy Zjevení. Bůh dává Janovi nahlédnout v těžkých dobách nepatrně za oponu budoucnosti a potěšuje věřící poselstvím *o novém nebi a nové zemi*. Vidění nového Jeruzaléma naplněného Boží slávou, světlem a milostí nemá nikde obdoby. V prosbě *„Přijď království tvé!“* vyhlížíme právě takové NEBE, jehož světlem je Bůh, s jeho jedinečnými a vzácnými dary. *„A setře jim (Bůh) každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu, ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomínulo.“* (Zj 21,4). Takový svět a takový řád nikde jinde nenajdeme. Můžeme ho však vyhlížet a čekat, protože to náš Pán tak zaslíbil.

Bible zde mluví o Božích možnostech a Božích plánech pro náš svět. Uvědomujeme si, že Boží skutečnost daleko předčí naše očekávání. Je to něco, *„co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo“* (1K 2,9). A právě takovou slavnou budoucnost připravil Bůh pro ty, kteří Mu důvěřují a kteří Ho milují. V nebi, ve svém království. – Důvěra v Boží lásku a očekávání na Boží jednání v budoucnosti přináší do našeho života světlo a zvláštní pohyb. Pomáhá nám už dnes žít ze svobody, moci i naděje Božího království. Dává nám sílu i odvahu stát na straně pravdy i spravedlnosti, pomáhá nám nevzdávat zápas s pokušením a se zlem v různých podobách. Děkujeme za to Pánu Kristu a předáváme dál poselství lásky a naděje, které Ježíš Kristus tomuto světu přinesl. **AMEN.**

Bronislav Kaleta

